

TELLE

*P
E
N
S
J
O
N
I
S
T
E
N*

Nr.3

1997

24.årgang

MEDLEMSBLAD FOR TELEPENSJONISTENES LANDSFORBUND

Adresse:

Telepensjonistenes Landsforbund

Postboks 6701 St. Olavs plass, 0130 Oslo

Telefon 22 77 87 12

Landsstyret

Leder	Henrik Jørgensen, Ammerudgrenda 165, 0960 Oslo	22 25 20 20
Nestleder	Björg Avnskog, Erleveien 30, 5030 Landås	55 28 08 20
Sekretær	Odd Kjølstad, Trygve Ryensvei 35, 0680 Oslo	22 29 12 83
Kasserer	Ellen Hanssen, Gamborgsvei 2, 3022 Drammen	32 82 29 50
Styremedlemmer	Tor Andreassen, Tandstadveien 22, 3140 Borgheim Arne Kristensen, Larsbråtveien 1, 0674 Oslo Aasta Vagle, Syftesokveien 13, 4046 Hafrsfjord	33 38 67 75 22 32 30 12 51 59 04 94
Vararepresentanter	Elsa Jervan Håker, Skolegt. 18 a, 9400 Harstad Astri Jodalen, Øvreveien 33, 2900 Fagernes Johanne Marie Soknes, Grimstadgt. 28, 0464 Oslo	77 06 60 71 61 36 00 59 22 18 09 05
Revisorer	Kjell Berglie, Selvbyggerveien 127, 0591 Oslo Rolf Sandaker, Prost Holsviksvei 38, 1347 Hosle	22 65 30 05 67 14 10 20
Varamann	Reidun Sandnes, Terasseveien 96, 0682 Oslo	22 26 49 80

Telepensjonisten kommer ut 4 ganger i året

Redaktør	Liv Ulsbøl, 2 Strømterrasse 9, 3046 Drammen	32 83 23 48
Redaksjonssekretær	Knut Sjøvaag, Geologsvingen 47, 0380 Oslo	22 52 02 58

Trykk: Falch Hurtigtrykk, Oslo

Opplag: 3000

Forsidefoto: Christer Lundin

Frist for innlegg til neste nr.: 10. november 1997

Innhold i dette nummer:

3	Positiv og negativ effekt	14	En hand å holde i
4	En trygg pensjonstilværelse	15	Telepensjonisttreff i landets nyeste by
5	Grand Old Man	16	En deilig dag
6	Bandidossmell og skjebner	17	Telepensjonisttreff i Region Øst
7	Telepensjonistenes Landsmøte	17	Møte i arbeidsutvalget
8	Sak til Landsmøtet 1997	18	Uten en tråd
9	Gammel	18	Pressemelding
10	Regnskap i 1963	19	50 år med radiolinjer
11	Slik har jeg det i sommerhuset	20	Slik gjør vi det i Kristiansund N
12	Kongens fortjenestemedalje	21	Ord til ettertanke
13	Bestemorsjammer	22	Likestilling og navnedåp
14	Slik har vi det i Harstad	23	Info

Positiv og negativ effekt

Med overlegen strategi og timing i et valgår la Norsk Pensjonistforbund (NPF) sitt landsmøte i Drammen til primo juni. Første møtedag, 2. juni 1997, var statsministeren, sosialministeren og partilederne invitert til orienteringer og debatt om "Pensjonistenes status i dagens og morgendagens velferdssamfunn". Neste dag inntraff den varslede *eldremønstring* 3. juni 1997. Alle landsmøtedeltakerne dro i busser til Oslo. Fra Studenterlunden marsjerte vi til Stortinget der en delegasjon med NPFs formann i spissen overleverte en uttalelese adressert til Stortingets presidentskap og de politiske partier på Stortinget.

Uttalelsen fra NPF hadde *positiv effekt*. Pensjonsspørsmål og eldrepolitiske spørsmål ble satt på dagsorden for den offentlige debatt. Til de grader er eldrespørsmål (i skrivende stund) blitt tema i valgkampen, at bekymrede valgforskere har spurt om dette vil gå ut over valgdeltakelsen fra de yngre generasjoner.

Så langt så bra. Men hva skjer når Stortingsvalget er over – etter 15. september 1997? Hvilken sammensetning skal til i et nytt Storting for å snu en utvikling som er i gang i den hensikt å få svekket fundamentene for våre pensjons- og trygdeordninger?

Alarmklokkene bør vel begynne å ringe når landets fremste ekspert på trygderett, professor Asbjørn Kjønstad uttaler i et intervju at vi ikke lenger kan være sikre på å få beholde de pensjonsrettigheter vi har opparbeidet. To høyesterettsdommer som falt i våres har gitt staten medhold i at nye lover og forordninger for utbetaling av pensjons- og trygdeytelser kan gis tilbakevirkende kraft. Da Stortinget i februar i år behandlet ny lov om folketrygd, hadde Sosialdepartementet i det fremlagte lovforslag sløffet den siste setningen: "Rettinger etter denne loven kan endres eller oppheves ved senere lov. Opptjente rettigheter kan ikke innskrenkes eller oppheves".

Når setningen: "Opptjente rettigheter kan ikke innskrenkes eller oppheves" sløyfes, er dette ifølge professor Kjønstad et klart signal om at myndighetene ikke vil gi opparbeidede rettigheter et sterkt vern. Og professoren går lenger. Han ser ikke bort fra at de to høyesterettsdommene kan bli benyttet i en argumentasjon for en fremtidig samordning også av private og offentlige pensjoner.

Hva så med våre statspensjoner? Ja, de har jo lenge vært utsatt for angrep. Redskapet har man i Samordningsloven. Hittil har det gått mest ut over en del utsatte grupper, særlig enker. Et eksempel forklares lettest med runde tall:

Fru X har selv tjent opp full statspensjon på kr. 12.000 pr. mnd. Hun har også tjent opp tilleggs pensjon i folketrygden på grunnlag av poengtall og poengår. Hun er enke. Før hun fyller 67 år og får honorert egenopptjent tilleggs pensjon i folketrygden blir alt riktig. Når fru X fyller 67 år, får hun honorert egenopptjeningen i folketrygden med en utbetaling på kr. 3.000 pr. mnd. Nå settes det inn et samordningsfradrag i statspensjonen på kr. 5.000 pr. mnd., og hun har tapt kr. 2.000 på at hun har tjent opp, og betalt for, tilleggs pensjonen.

NPF har arbeidet lenge med dette problemet og tar det nå opp påny med Sosialdepartementet belyst med konkrete eksempler, blant andre innhetet fra våre rekker. Problemet går under betegnelsen *negativ effekt*.

Henrik Jørgensen

En trygg pensjonstilværelse

til

Stortingets presidentskap og partiene på Stortinget

Landets pensjonister har gjennom et langt yrkesaktivt liv deltatt i utviklingen av det moderne Norge. Dagens velferdssamfunn er et resultat av flere generasjoners innsats – fra krigens harde år, gjenreisning og nå i oljealderen. Det er skapt et samfunn som gir gode levevilkår for det store flertallet. Men det er likevel store grupper særlig blant de eldre som kommer dårlig ut, både økonomisk, helsemessig og sosialt. Landet trenger derfor en moderne eldrepolitikk som kan løse oppgavene. Dagens pensjonister har opplevd nok av feite valgløfter, og har gått trett av å lytte til det som noe uærbødig betegnes som “politikerpreik”. Nå krever vi praktiske og målrettede tiltak fra samfunnets side, tiltak som kan sikre de eldre en trygg og meningsfylt livssituasjon de siste årene av deres liv. Mange av oss har bokstavelig talt ikke mye tid til å vente

Dette er bakgrunnen for at Norsk Pensjonistforbunds 21. landsmøte i dagene 2.-5. juni 1997 – med tilslutning fra samtlige landsomfattende pensjonistforbund i offentlig sektor – har funnet det nødvendig å rette en henvendelse til landets nasjonalforsamling for å minne de ansvarlige politikerne om det ansvaret de har.

Vi har markert våre holdninger bl.a. ved en stormønstring i Studenterlunden/Løvebakken, og liknende arrangementer er samtidig avholdt flere steder i landet.

* Norsk Pensjonistforbund (NPF) hilser med tilfredshet den store satsingen for en bedre eldreomsorg som det er lagt opp til i Regjeringens eldremelding til Stortinget. Den burde ha kommet for flere år siden, men nå ligger den på bordet som et forpliktende dokument. NPF har også merket seg at alle de politiske partiene i sine programmer går inn for å bedre eldreomsorgen. Tiltakene må følges opp med friske, øremerkede midler til kommunene.

* NPF krever at politikerne følger opp og samordner alle gode forslag til bedring av eldreomsorgen, og ikke ved partitaktiske manipulasjoner skusler bort den historiske sjansen de nå har til å sette i verk eldretiltak som er en kulturnasjon verdig.

* I pakt med Stortingets forutsetning da Folketrygden ble etablert i 1967 – at pensjonistene skal sikres en standard som den enkelte har bygd opp i sitt yrkesaktive liv – vil NPF i sine forhandlinger med Regjeringen kreve at dette blir ivaretatt ved de årlige reguleringene av

Grunnbeløpet som reguleringsfaktor for pensjonene.

* NPF krever at den store gruppen av minstepensjonister, hvorav de fleste er kvinner, straks får en betydelig bedring i sin økonomi – eventuelt med en gradvis opptrapping til 2 ganger Grunnbeløpet til enhver tid. (For 1996/97: $41.000 * 2 = 82.000$ kroner). Mange minstepensjonister har hatt omsorgsoppgaver – uten å få pensjonspoeng, men deres innsats er like mye verdt for det!

* NPF retter en inntrengende henstilling til Stortinget om ikke å iverksette den vedtatte behovsprøvingen for gravferdsstøtte. Det er støtende og uverdigg at denne ytelsen fra Folketrygden skal være den eneste som er behovsprøvd. Dette vitner om historieløshet og er klart i strid med intensjonene i Folketrygden.

* NPF krever at bostøtteordningen nå bygges ut slik at de som fyller vilkårene, får det de har krav på etter Stortingets retningslinjer og at bevilgningene gir full dekning.

* Den satsingen det nå legges opp til, med en betydelig økning i byggingen av enerom i sykehjemmene og omsorgsboliger, må legges slik til rette at den enkelte har reell valgmulighet når behovet for enerom og pleie/omsorg døgnet rundt melder seg.

** Økt bemanning av fagpersonell og lovfestede kvalitetsnormer i eldreinstitusjonene er en nødvendig forutsetning for at beboerne kan føle trygghet. Dette må ikke svekkes ved en uttidig

prestisje- og kompetansestrid når lønns- og arbeidsvilkår fastsettes.

** NPF gjentar sitt mangeårige krav om at det blir vedtatt en lovfestet rett til helsetjenester, inkludert tannhelsetjeneste, og at det gis et likeverdig tilbud over hele landet.

** NPF krever at den ekstra trygdeavgiften (på 3%) som overstiger Folketrygdens helseandel, blir fjernet. Avgiften gir ikke pensjonspoeng og er en ekstraskatt for pensjonister på toppen av alle andre skatter og avgifter.

** NPF krever at særfradraget ved skatteliggingen – som er det eneste generelle fradraget alders- og uførepensjonister har – blir opprettholdt og at det blir indeksregulert.

Landets 625.000 alderspensjonister har gjennom hele sitt yrkesaktive liv gjort rett og skjell for seg i samfunnet, og har som gode medbor-

gere betalt de skatter og avgifter de er blitt pålagt. Vi har lenge før oljen og gassen i Nordsjøen begynte å strømme, gjennom vår arbeidsinnsats og samfunnsinnsats bidratt til utviklingen av det velferds- og velstandssamfunnet vi alle er stolte av. Vi har opplevd kriger, fattigdom og trange tider og har erfart at nøydsomhet og solidaritet har gitt resultater som vi kan være bekjent av.

Vi føler at vi har gjort vår plikt.

Vi krever nå vår rett og en rimelig andel av velstandsutviklingen for å oppleve likeverd, respekt og tilgang til samfunnsgodene på lik linje med alle øvrige samfunnsborgere.

Ærbødigst

NORSK PENSJONISTFORBUNDS
LANDSMØTE 1997

Grand Old Man

I Telepensjonistenes forening Oslo har vårt eldste medlem Gunnar Øverby fylt 100 år!

Vi kan nesten si at det er vår forenings Grand Old Man – og det er ikke vært mange som har oppnådd en slik alder og likevel vært relativt sprek.

Jubileet den 29. juli 1997 ble feiret på Eikemarka Aldershjem med stor stas med familie og venner, og også noen gamle kjente fra Telenor. På aldershjemmet er det godt å være, for betjeningen tar svært godt vare på sine pensjonærer.

Gunnar Øverby er opprinnelig fra Øverby gård i Hedalen i Valdres. Det var sikkert her han lærte hardt arbeid og strevsomme dager, men også glede ved et godt dags arbeid. Gunnar Øverby gjennomførte 2 årig teknisk utdanning på Porsgrunn tekniske skole, og kom deretter til Oslo og ble ansatt som tekniker i Oslo Telefonanlegg med arbeidssted på Skøyen Telefonsentraler som den gang var en stor og viktig sentral. Om det var Gunnar Øverby som har hatt en heldig innflytelse på miljøet her vet vi ikke, men vedlikehold og drift på Skøyen Sentral har vært utmerket. Sentralen var en av de beste bevarte helt til den ble koplet ned. Han var også en tid tilbake i Valdres for og å drive sin egen gård og skog. Gunnar Øverby har hatt god arv for han var godt likt og er en trivelig kar som fortsatt

har mange kjente i Telepensjonistenes forening – vi benytter derfor anledningen til å ønske Gunnar Øverby lykke til med 100-års jubileet og fortsatt mange gode år.

Med varm hilsen fra
Telepensjonistenes forening Oslo

Hurra for deg som fyller ditt år

Tekst: Margrethe Munthe

Hurra for deg som fyller ditt år.

Ja, deg vil vi gratulere!

*Alle i ring omkring deg vi står, og se, nå vil vi marsjere,
bukke, nikke, neie, snu oss omkring,
danse så for deg med hopp og sprett og spring,
ønske deg av hjerte alle gode ting
og si meg så, hva vil du mere?*

Høyt våre flagg vi svinger. Hurra!

Ja, nå vil vi riktig feste!

*Dagen er din, og dagen er bra,
men du er den aller beste!*

Se deg om i ringen hvem du vil ta.

Dans så en dans med den du helst vil ha!

*Vi vil alle sammen svinge oss så glad,
og en av oss skal bli den neste!*

Bandidossmell og skjebner

Som dere vet bor jeg i Drammen og dessuten bare ca. 200 meter i luftlinje fra den bilbomeut-slettede bandidosfestningen. Jeg våknet av et forferdelig brak samtidig som det singlet i glass et sted i huset og at skapdørene spratt opp. Jeg for opp og inn i stuen samtidig som en kraftig ildsøyle steg opp mot himmelen like nedenfor her. Jeg var ikke i tvil om hvor smellet kom fra, for dette hadde vi snakket om lenge – hender det noe i Bandidoshuset, ja da går vindusrutene, og det gjorde de. Fire vinduer gikk hos meg, men naboen mistet ti. Fremdeles, tre uker senere, er gaten hvor dette hendte, sperret av politiet. De leter etter noe spesielt, sies det i butikkerne ovenfor, men hva? Det vil ikke politiet ut med. Idag leser jeg i avisen at det er funnet en forkullet slange i ruinene, men det skulle ha vært to slanger i det forhenværende huset som idag bare er et hull i jorden. Den andre er ikke funnet enda, så se deg godt om og opp i trærne når du går til byen, sier venner av meg. Når tre “bandidos” kan komme levende fra det kjempesmellet, så kan en slange også ha overlevd. Huset over gaten fikk presset motoren til bombebilens langt inn i grunnmuren, så trykket måtte ha vært forferdelig.

Det var såvidt jeg ikke ble evakuert fordi amoniakktanken til Drammens Is hadde slått sprekker. Alle i flere hundre meters omkrets måtte evakueres, men antakelig var vi skjermet av en trerække nedenfor her, så vi slapp heldigvis. Det ble ikke rare søvnen den natten med tre helikoptre surrende over byen, ulende ambulanser og politibiler stadig vekk og brannbiler som kom hylende fra alle kanter. Og ikke minst den tykke svarte røyken som drev oppover elven. Det var sønnavind, men kom vinden til å snu? Vi måtte passe oss – vi hadde jo ikke glass i vinduene.

Men nå kommer jeg til det jeg også skulle snakke om, nemlig skjebner. Hvorfor skulle damen og hennes mann komme kjørende forbi Bandidoshuset akkurat da det smalt og hun ble drept momentant mens mannen slapp med utallige glass-splinter i kroppen? Hennes dager var talte akkurat da, men ikke mannens. Og de tre mennene som hadde vært hos en venn og spilt brid-

ge og satte av en tredje i blokken like nedenfor. Hadde de ikke stoppet der, hadde de også blitt rammet av bomben. Og meg selv. Jeg skulle ha vært på en tur, men ga avbud fordi jeg var i Elverum dagen før og skulle til Oslo dagen etter. Så hørte jeg at bussen jeg skulle ha vært med, kom til bydelen 23.30. Jeg hadde helt sikkert tatt en taxi hjem, men hvor hadde den kjørt? Jo – i gaten like nedenfor Bandidoshuset hvor bomben smalt kl. 23.45. Det var altså heller ikke min dag akkurat da. Og de tre “bandidosene” da. Hvorfor skulle de overleve? De var jo inne i huset i eksplosjonen som øyeblikkelig utviklet en voldsom brann.

Jeg tror det har med skjebnen å gjøre alle de uforklarlige hendelsene vi leser om f.eks. alle ulykkene med biler som plutselig kommer over i feil kjørebane. Hvorfor akkurat i det øyeblikket det kommer en bil imot? Jeg leste også om ulykken med ekteparet som ble drept da en traktor falt av lasteplanet i en sving og knuste den møtende bilen. Hvorfor skulle denne bilen være der akkurat da traktoren falt av lasset, eller – hvorfor skulle traktoren i det hele tatt falle av lasteplanet der og da? Det var skjebnen – ekteparet skulle ikke lenger.

Det er mange eksempler på skjebnens krefter, som når fly faller ned og noen overlever – ikke alle. Og det som for mange år siden hendte meg. Jeg ble stående fullstendig fastnaglet i mørket og kunne ikke røre meg. Jeg prøvde å rope, men ikke en lyd kom frem. Hva kunne ha

hendt meg hvis jeg hadde kunnet røre meg? Det vil jeg aldri få vite.

Vel, dette var mange spørsmål, men mitt hovedspørsmål er – hvordan kan skjebnen få samlet alle som skal omkomme samtidig i samme fly eller båt eller bil? Tilfeldigheter vil kanskje noen si, men er ikke tilfeldigheter skjebne som da damen kom kjørende akkurat da bomben sprang og de tre mennene som stoppet akkurat i tide og at jeg ikke ble med på tur den dagen? Jeg tror alt er forutbestemt og at hvert individ har sin egen skjebne – eller grønn mann som jeg ofte kaller den.

PS. Med til historien hører også min opplevelse med forsikringsselskapet. Dagen etter eksplosjonen ringte jeg og sa at fire vindusruter var blåst ut i huset mitt. Noen dager senere fikk jeg

brev og utbetalingsgiro på vel tre tusen kroner. Snille vene, sa jeg i telefonen, glassmesteren er ikke ferdig enda, og noen regning har jeg da ikke fått. Forsikringsselskapet svarte at de hadde så mange skader i området at de måtte behandle dem fortløpende. Dessuten hadde de fått en prisavtale med glassmesteren. Så kom regningen som var på vel to tusen kroner. Jeg er vel den eneste som har ringt forsikringsselskapet og sagt at jeg har fått for mye penger utbetalt. Behold differensen som en erstatning for tort og svie, ble det svart. Selskapet hadde ikke tatt noen egenandel, og glassmesteren hadde bare skrevet regning for glasset, ikke hverken kjørel- eller arbeidstid. Gjensidige og glassmesteren er i grunnen ålreite.

Liv.

Telepensjonistenes Landsmøte 26.-28. mai 1997

Landsmøtets uttalelse til aktuelle forslag og innlegg framkommet under diskusjon:

Landsmøtet gir Norsk Pensjonistforbund sin fulle støtte i forhandlingene med Staten. Særlig vil vi peke på disse områdene:

Lik behandling av samboere og ektefeller med sikte på at også ektefeller blir behandlet som selvstendige individer.

Pensjonistene mener det strider imot ethvert rettferdighetsprinsipp at ektefeller og pensjonister behandles ulikt ved beregning av pensjon. Det må være riktig å gi ektefeller de samme betingelser som samboere har ved pensjonsberegningen. Å gjøre omvendt ved å redusere samboers utbetaling til ektefellevilkår, vil bare føre til ny urettferdighet og kan ikke aksepteres.

Trygdeavgiften som en urettmessig belastning

Trygdeavgiften må ned! Landsmøtet har ingen forståelse for at pensjonistene skal belastes med det som kan se ut som en ekstraskatt og som utgjør forskjellen mellom den reelle sykedelen

på 1,8% og trygdeavgiften på 3% av pensjonistinntekten. Pensjonistene føler dette som en urettmessig belastning som bør fjernes umiddelbart.

Kartlegging av behovet for sykehjemsplasser med sikte på å avklare dekningsprosenten på landsbasis og i de enkelte fylker. Landsmøtet ser at det her også må satses på de lokale telepensjonisters kontakt med de lokale eldreråd, det være seg i kommune eller fylke.

Særfradrag må opprettholdes!

Dette ble i sin tid innført for i noen grad å kompensere for tap av inntekt ved overgang fra lønn til pensjons men også for den økning i helseutgifter som erfaringsmessig kommer i eldre år. Når nå prisene på slike tjenester stadig øker, samtidig som egenandelene også øker, vil det være helt urimelig å overse forutsetningene for innføringen av fradraget.

Landsmøtet ber Norsk Pensjonistforbund prioritere arbeidet med Trygdeavgiften og Særfradraget.

Sak til Landsmøtet 1997

Kristiansund Telepensjonistforening ønsker et nært og tett samarbeid med Landsforeningen. I høst hadde vi den glede å få besøk av nestleder, Rolf Bakkemo, noe som virkelig var en inspirasjon for alle tilstedeværende. Rundreiser til lokalforeningene er et tiltak som vi mener det er verdt å satse på.

En annen informasjonskanal er medlemsbladet "Telepensjonisten". Bladet er blitt bedre og bedre, siste nummer ble meget godt mottatt.

Men dessverre, utgivelsen er blitt veldig dyr. Ca. 100.000 kroner er mange penger – kunne disse vært brukt på en mer hensiktsmessig måte?

Med bakgrunn i det siste årets orientering om støtten fra TELENOR, ønsker derfor Kristiansund Telepensjonistforening en diskusjon om utgivelsen av medlemsbladet og om økonomien og nytteverdien av tilbudet.

Spørsmål til diskusjon:

1. Hva er målsettingen?

- Gi informasjon til medlemmene
- Hva slags informasjon og hvor ofte?
- Være et bindeledd mellom Landsforeningen og lokalforeningene.

Vi ønsker mer informasjon om Landsforeningens daglige arbeid og samarbeid med andre pensjonistforeninger. Hvilke saker står på dagsorden og hvilke resultater forventer vi å oppnå. Yngre pensjonister forventer sterkere engasjement og informasjon om våre rettigheter og livsforhold.

Slike spørsmål må bladet gjenspeile.

Det er viktig at informasjonen er aktuell – gammelt nytt har liten interesse.

Utgivelse 4 ganger pr. år - fare for at stoffet er for gammelt og ikke gir oss noe å diskutere og arbeide med.

Utgivelse 6 ganger pr. år - større kostnader – vil utgiftene stå i forhold til nytteverdien.

Hva med hyppig og hurtig kort informasjon på enkle A4-ark? Hadde det vært billigere og like bra.

Hvis fortsatt medlemsblad: - hva med enklere og billigere layout og papir.

En viktig del av innholdet i medlemsbladet er også referater og informasjon fra de andre lokalforeningene. Men det må heller ikke bli for gammelt.

Derfor, la oss diskutere hva vi skal satse på.

Deltakerne fra Kristiansund Pensjonistforening gleder seg til Landsmøtet, og ser fram til samværet med andre kolleger, med friske diskusjoner og hyggelige kvelder.

Lykke til og vel møtt.

Hilsen Kristiansund Telepensjonister

Fra Landsmøteprotokollen:

Randi Spurkland redegjorde for forslaget og berømmet "Telepensjonisten" som et godt blad vi må beholde, men undret om pengene likevel kunne vært bedre anvendt. Forslaget inviterte til diskusjon om målsettingen som må være info, – men hva slags og hvor ofte? Bladet må være bindeledd mellom Landsstyret og medlemmene, – det er ønske om mer informasjon om Landsstyrets daglige arbeid, og forslagsstiller ønsker debatt om bladets innhold og form. Disse hadde ordet: Einar Henriksen (2gg), Evald Hagenes, Inger Qvam, Aslaug Hellevang, Tor Andreassen, Harald Baug, Arne Kristensen, Marit Svarva Henriksen.

Etter fr. Spurklands redegjørelse og før debatten var kommet i gang, ba redaktøren om ordet og sa:

"Først en liten opplysning.

Til nå har hele forsendelsesprosessen, unntatt porto som vi hele tiden har betalt selv, blitt betalt av Telenor, men fra 1. jan./97 må vi betale alt selv. Utgiftene til Telepensjonisten må derfor tas av driftsmidlene. På denne bakgrunn må dere nå bestemme – skal vi fortsette med dette bladet som formidler av styrets arbeid og lokalforeningenes sosiale aktiviteter? Jeg minner om at bladet nå går i sitt 24de år. Jeg tror dere vil savne det hvis det blir borte.

Og så bare litt om innholdet.

Jeg prøvde en stund å følge fru Låås mønster på å sette opp bladet, men en dag sa jeg til meg

selv – dette må jeg gjøre på min egen måte, så derfor er bladet blitt som det er. Jeg har sjelden dikt, men derimot prøver jeg å få med siste nytt om pensjonistenes kår og krav. Det meste får jeg i rapporter fra bl.a. NPF, men litt også fra vårt eget forbund. Det mest interessante i bladet er kanskje hva foreningene selv sender inn. Jeg skulle ønske at mange flere ville skrive litt om hvordan de har det, hva de diskuterer på møtene, om underholdningen de eventuelt har og om foredragene som blir holdt. Men vær så snill, ikke så mye om turene. (Her har jeg syndet grovt selv). Dere kan kanskje nevne dem i en bisetning som idè til reisemål for andre foreninger? Som eksempel på hva jeg mener med – hvordan dere har det – kan jeg nevne haugesunderen som var på sjøkabellegging og ble overrasket av uvær, altaværingen som skrev gledesstrålende om sin flytting fra Trondheim tilbake til Alta, om lofotværingen som skrev så varmt om sin museumsinteresse i Lofoten og stavangerpensjonistene som hadde manequinoppvisning med egne pensjonister som modeller. Men aller mest ønsker jeg meg telehistorier.

Jeg maste lenge på å få hvertfall bildet på forsiden i farger. Det første fargebildet kom i julenummeret i 1994, men det skjedde ved et ulykkestilfelle. Hustrykkeriet hadde så mye å gjøre med omorganisering at de måtte sende bladet vedlagt forsidebildet som var i farger, til et

annet trykkeri. De første nummerne etterpå hadde igjen forsidebilde i svart/hvitt. Forskjellen var så påfallende at forsidebildet heretter vil forbli i farger.

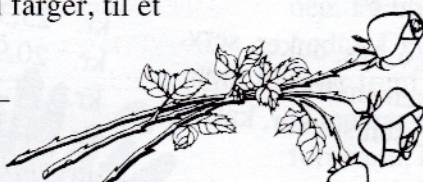
Fru Låås advarte meg mot å ta med politikk og religion i bladet. Det kan være at noen savner det, men skal jeg være ærlig, så har jeg ikke greie på noe av det. Jeg har med litt religion til jul, og rapportene fra NPF kan også ha en tendens av politikk. Men jeg tror det får bli med det. En diskusjon om innholdet i Telepensjonisten har, så vidt jeg vet, ikke forekommet tidligere, så la oss diskutere hva som eventuelt kan endres på.”

Videre fra Landsmøteprotokollen

Lederen opplyste at det nå er kommet i stand en avtale med et trykkeri som er billigere enn Telenors (nedlagte) Hustrykkeri var, så her sparer vi litt. Han undret ellers på hvorfor eldre har så liten innvirkning på egne kår, og ønsker en debatt i bladet om fenomenet. Redaktør Liv Ulsbøl bekreftet at bladets økonomi er trang. Hun prøver å få inn mer nytt om “pensjonistenes kår”, og ønsker flere innspill og stoff fra lokalforeningene.

Dirigentens forslag: Overlates til Landsstyret å arbeide videre med. Tatt til etterretning.

Liv

Gammel

Sol Seim (82 år) psykolog og talskvinne for oss ikke helt unge av år, har skrevet mye. Her er noen ord fra henne:

Gammel er bare år
alder er en holdning.
Livskvaliteten
avhenger av at man
aksepterer det som visner
samtidig som man
konsentrerer seg –
om det som gror –

Jeg sier det slik:

Årene går, men jeg føler
jeg har samme krav
til livet som før!
Vil ha samme kvalitet,
respekt og lengsel –
Ha følelser og drømmer
tross rynker og grå hår ..
Er likedan – innvending!

*Hilsen i sol og varme
fra Mary i Namsos*

Regnskap i 1963

Under nyttårsoppyrdding fant jeg dette gamle regnskapet som jeg moret meg storligen over. Kanskje kan det more andre også? I festkomiteen syntes vi det hadde gått bra med et overskudd på nesten 4 kroner.

Varme hilsner fra Mary

Villa Thule, Namsos, 14. mars 1963

Festen for statsfunksjonærer 9. mars 1963

Det deltok 50 som betalte kr. 15,- pr. stk. Dessuten 5 som kom svært sent og betalte kr. 5,-

Økonomisk ble resultatet slik:

Regnskap.	Inntekter:			
	“Startkontingent”	50 x 15	kr. 750,-	
		5 x 5	kr. 25,-	
			<u>kr. 60,-</u>	kr. 835,-
	Bolmster			
	Utgifter:		kr. 175,-	
	Husleie, servise		kr. 7,-	
	Solo m.v.		kr. 150,-	
	Musikk		kr. 35,-	
	Potet		kr. 130,-	
	Pølser		kr. 25,30	
	Dahl m.v. lys, duker, serv.		kr. 20,96	
	Hågensen smør, salt, fløte		kr. 27,36	
	L.Johansen sukker, kaffe		kr. 63,91	
	Øl		kr. 45,-	
	Kokke, hjelp		kr. 45,-	
	Kjøpt blomster		<u>kr. 106,56</u>	
	Dekket underskudd 1962		kr. 831,10	<u>831,10</u>
	Overskudd			<u>3,90</u>

Athenæum, Namsos, 11. mars 1963

Arve Molden

Sturla S. Hatlinghus

Sendes: Fru Solvik, Telegrafren.

Slik har jeg det i sommerhuset

Det er sommer, det er sol og det er ferie. Jeg var så heldig å treffe på de deilige varme og solrike dagene i juli da jeg var i sommerhuset i Vestfold. Det er en eiendom som vår bestefar kjøpte lenge før krigen og som vi tre søstre arvet etter vår mor. Det halvannen etasjes huset har mellomøstere og jeg delt på midten slik at vi fikk to etasjer hver. Huset ligger bare ca. tyve meter fra vannet med en lang strand, og vannet det er en fjordarm til Oslo-fjorden. Den yngste søsteren fikk til egen og alles store forundring lov til å bygge om garasjen til hytte, så vi har altså hver vår bolig. Hele eiendommen ligger innenfor de byggeforbudte hundre meterne, så derfor forundringen. Vi har dessuten bare 25 minutter å kjøre fra Drammen, så vi gleder oss stort over å kunne unngå køen på E18 hver fredag og søndag.

Selve tomten har vi felles, så plenklippingen går på omgang, dvs. det er fjerde generasjon som blir ved det. Ungdommen er sprekere enn oss, og de skal jo overta om ikke så lenge. De planter blomster, beiser og maler, ordner med båten og bryggen og klipper hekken vi har på to sider av huset. Vi har alle tre et lite jordbærstykke hver øverst i haven. Ifjor plukket jeg 21 kurver

til jeg ikke gadd mere og reiste hjem. Vi fant mange fine bær hos deg etterpå, så de fastboende som bor over veien og som passer eiendommen når vi ikke er der. Hittil i år har jeg bare plukket tolv kurver. Noe har jeg fryst, noe har jeg gitt bort, men det meste har jeg spist. Mange får appelsinhud, men jeg får vel jordbærhud jeg da.

Ukens absolutte "must" er handleturen til Holmestrand hver lørdag. Da kjøper vi aviser og ferske boller og kanskje noen reker også. Noen ganger spiller Holmestrand jazzband til underholdning på brygga, og noen ganger er det maskeradeopptog for barn i gågaten med stort orkester forrest. Da er det også salgsboder der med forskjellige varer og mange, mange vaffel-selgere. Du kan bare gå etter den fristende duften som sprer seg over hele kvartalet.

Jeg sitter nå på terrassen under en parasoll med utsikt over hele fjorden. Det er vindstille og fjorden ligger speilblank foran meg med små ringer etter vakende fisk. Et svanepar med fem grimme ællinger på slep glir sakte forbi. Hahaha ler lattermåken over hodet på meg mens svalene prøver å skremme meg med sine karakteristiske hvin idet de stuper inn under takstene. På bordet står et glass sukkerfri med noe godt i. Det er deilig varmt. Hurtiggående båter farer frem og tilbake og lager striper på speilet. Noen har en vannskiakrobat bak, noen skal bare fort frem, mens andre tar det med ro og dorger etter makrell. Andre ligger bare stille med "von i hangande snøre".

Neimen, den svarte skyen som kommer listende over åsen der liker jeg ikke. Jeg må se å få inn stolputene, parasollen og få heist opp alle markisene. Putene legger jeg under regnfrakken til hamocken. Er jeg heldig så kanskje jeg slipper å vanne blomstene idag. Forresten trenger jordbærene mine nok litt regn.

Jeg lener meg tilbake i liggestolen og ser opp på himmelen som igjen er blå. Sommeren er deilig og livet er herlig dere. Bare så synd at tiden går så fort.

Liv

Kongens fortjenestemedalje

Etterhvert har det blitt mange som har oppnådd enten nesten 50-års teletjeneste eller 50 år og mer. Ikke alle har fått Kongens fortjenestemedalje, men i Østlandets Blad 9. mai står det en artikkel av Mette Kvitle om en telemann som har vært hos Kongen og takket for sin medalje i sølv. Artikkelen er innsendt av Heskestad via Wenche Haugeng, Østfold Pensjonistforening. Artig er det å lese om hvordan dette foregår på Slottet.

Red. merkn.

50 teleår og Kongens fortjenestemedalje i sølv

Harald H. Heskestad fikk møte selveste Kongen da han var i mottakelse på Slottet for å takke for sin fortjenestemedalje i sølv.

Ski: Da Harald H. Heskestad gikk av med pensjon i 1995, hadde han vært ansatt i Televerket siden 1944. Ifjor mottok Ski-mannen Kongens fortjenestemedalje i sølv for sitt lange arbeidsliv. Men på grunn av restaureringen på Slottet, var det mottakelse først sist tirsdag. Den pensjonerte overingeniøren stilte i sin fineste stas for å takke Kongen for medaljen.

Først ble gruppen av medaljemottakere tatt imot av hoffmarskalk og slottsforvalteren som fortalte litt om slottets historie. Det skjedde i en sal rett innenfor balkongen der kongefamilien vinker til barnetoget hver 17. mai. Der fikk Heskestad en titt på utsikten nedover Karl Johan. Deretter gikk ferden gjennom Kronprinsens kontor, som Kongen selv benytter under ombyggingen.

Da vi kom inn i ballsalen, stod Kongen i døra og tok imot. Jeg hilste og takket Hans Majestet for medaljen, forteller Harald. H. Heskestad.

I ballsalen stod champagne, leskedrikker samt kanapeer og ventet. Medaljemottakerne plasser-

te seg i små sofagrupper, og så kom Kongen bort til hver enkelt gruppe og slo av en prat. Heskestad benyttet sjansen til å fortelle at de gamle lysekronene som ble brukt på Slottet før man i 1903 gikk over til elektrisitet, nå befant seg i en kirke på Lista ved Farsund. Det hadde nemlig dronning Sonja lurt på i et TV-program fra Slottet for en tid siden. Heskestad visste svaret, fordi det er der han selv har sine røtter. Men i 1963 flyttet han med sin familie til Hebekk, der de har bodd siden.

Fire års teknisk høyskole i Zürich hadde Heskestad bak seg da han begynte i 1956/57 i Teledirektoratet og jobbet med radiolinjelandsnettet for telefon- og TV-overføringer samt satellitt-jordstasjonene i Tanum i Bohuslen og Eik nord for Flekkefjord. Så det har blitt noen fjelltopper å bestige for Heskestad gjennom årene.

Nå foretrekker den snart 72 år gamle Ski-mannen å tilbringe bl.a. hverdagen i hagen på Hebekk og om morgenen tar til fots eller sykkel for trimming av kropp og sjel.

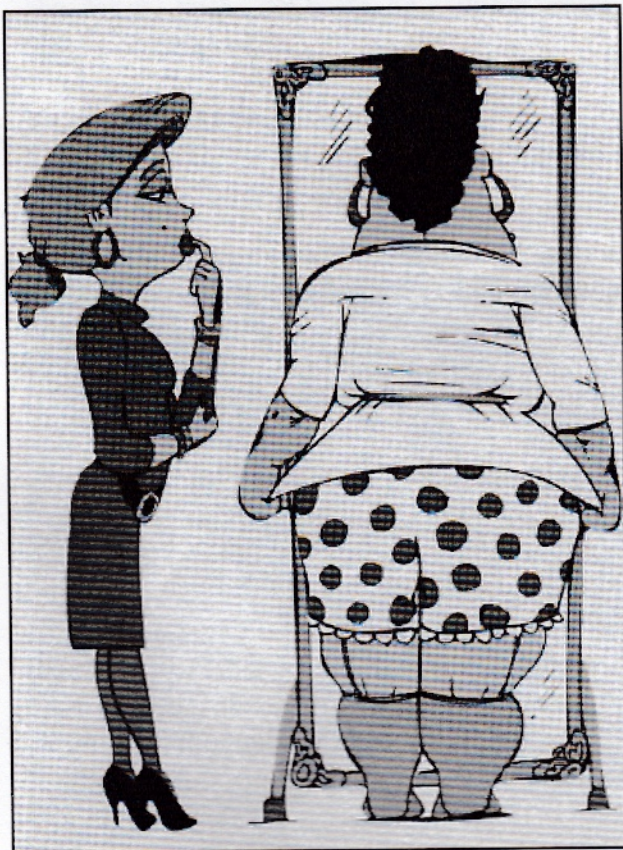
Bestemorsjammer

Eg er komen i den alderen då eg treng eit nummer oppe og eit anna nede. Tidene er såvisst også forbi då eg kunne spørje:

“Lille speil på veggen der, hvem er vakrest i landet her?” Spegelen har forresten aldri gitt noko overbevisande svar, men no har eg ei tid nærmast sprunge forbi spegelen, og ser berre bistert på mitt eige spegelbilet.

Det er så rart med denne alderen: Ein skrukkest til som ei gammal potet. Om eg spring ei mil for dag, og er i den finaste form, så sig liksom overdelen av meg nedover. Huda ter seg som tjukk måling: Ho sig nedetter og blir liggjande i valkar der ein minst ynskjer det. Derfor altså, er eg ovantil i dimensjon som i ungdommens dagar, men nedantil kan eg ikkje lyge meg frå eit einaste år.

Kva nummer treng du? spør ekspeditrisa (om ein får lov å bruke den nemninga lenger), og mønstrar meg grundig frå livet og ned, då et

ytrar ynskje om ei langbukse. Eg drar på det... spørts fasong, endå eg vel veit kva nummer eg endar opp med. Eg kan nemleg aldri venje meg av med å starte med å stappe meg ned i ei bukse etter nummeret på overkroppen.

Men akk, trass i bukser med både legg og rynker, blir dei så smerteleg for små rundt det som på fint heiter “stussen”.

Buksenummeret stig for kvar ny eg prøver, og kokande sveitt og ilter plasserer eg meg og alt mitt nede i ei som hadde det nummeret eg ville lyge meg vekk frå. Men bukse må justerast både her og der. Buksebeina ligg i trekkspel nedetter, og eg er i det hele eit miserabelt syn.

Men kvifor har eg symaskin, om det ikkje er fordi eg skal bruke ho? Eg lirkar litt på ein saum her og eit legg der, og når eg så får klippe av litt på lengda, er bukse som skapt for bestemor. Ei ho kan springe nye kilometer i.

Ja, for ei bestemor er ikkje lenger det ho var: ei skjelvande gammal kone som hadde brukt opp alle sine krefter i eit umenneskeleg slit for at dei rundt henne skulle ha det godt. I dag klatrar bestemor i trea som eit ekorn iført siste skrik i joggedress, tar idrettsmerke og vidaregåande skule. Ja, juridisk embetseksamen om ho lystar. Ho kan bli både prest og biskop, takk og lov. Det var på tide at ho får gå Vårherres ærend også på den måten.

Berre i ein ting er ho lik den “gamle” bestemora. Ho treng oftast eitt klennummer oppe og eit anna nede.....

Mormor

P.S. Andre enn dagens bestemor har visst gjort same røynsla. Høyr berre: “Enhver alder har sine gleder. Når man blir eldre og står opp av sitt varme bad, gleder man seg over at speilet er dampet helt til”.

Slik har vi det i Harstad

Jubileumssangen vår

(Tone: Ungkarsvals)

Så mangt kan hende i våre dage –
det kan vel ingen forundres på.
Her er vi samlet i dette laget –
og noe er det som foregår nå.
Vi jubilerer – her feirer vi festen
for vår forening er 15 år.
Hven andre enn pensjonister kan ha det
forresten
så trivelig som dagan går.

Her jo liv – her er bare hygge –
slik atmosfære vi sjelden når.
På gamle minner er godt å bygge –
det er som om vi litt solskinn får.
Her trivs vi alle – ja, her vil vi være
på lagets møter vi stiller opp.
Her knyttes vennskap – vi trofast kan lære
det trygt er å vokse opp.

Ja, det er mye – når vi tenker etter
vi kunne få sagt her i denne stund –
om forna dager vi ofte beretter
om de som gikk foran – de var jo et funn.
For tida i starten – en takk til alle
til de som tente den lille gnist.
Så om vi til missmot engang skulle falle –
vi vinner vel frem tilsist.

I kveld vi koser oss vel og lenge
og alle sorger vi legger bort.
Om stormen tuter – bak våre ruter
og løvet flagrer – det gjør ikke stort.
Nu håper vi alle til høsten er rede
til nye oppgaver å ta fatt.
Så vil vi skåle for alle her tilstede
og kose oss til langt på natt.

(tekst: Hulda Marie Jensen, Mo)

Pensjonisten 22/5-97

En hand å holde i

I dag deltok jeg i en begravelse for en av vår forenings mest markante medlemmer. Da jeg gikk fra kirken møtte jeg to eldre som gikk og holdt hverandre i handa. De pratet og lo, og det så ut til at de koste seg sammen i det fine vår-været vi har.

Da jeg så disse to kom jeg til å tenke på hva som hendte våren 1995. Da måtte min hustru innlegges på sykehuset. Vi hadde da vært gift i 50 år, og hadde kjent hverandre i 53 år, så vi holdt sammen i alt. Mens hun lå i sin seng og ventet på å komme inn til legen, ble jeg sittende ved siden av sengen og holde henne i handa. Da kom en blid og koselig sykesøster bort til oss og sa: "Er det ikke deilig å ha en hand å holde i!"

Jeg ble litt overrasket med en gang, men så kom tankene om hvor rett hun hadde. Hvor takknemlig skal vi ikke være som har en hand å holde i og en kjær å støtte oss til. Vi har jo ingen garanti for hvor lenge det varer.

Så er det skjedd med meg. Jeg har mistet den handa jeg holdt i. Min hustru døde for et år siden, så nå vet jeg hvordan det er å miste en hustrus gode hand.

Jeg gleder meg hver gang jeg ser to eldre mennesker holder hverandre i handa når de er ute og går tur. Det viser at de har det godt med hverandre.

O.J.

Telepensjonisttreff i landets nyeste by

Elverum: Telepensjonistene i det som for få år siden ble kalt region Øst har gjort et vår-treff til tradisjon. 3. juni i år, på en av Vårherres vakreste dager, var telepensjonistene i Hamar vertskap og tok imot sine gjester på Skogbruksmuseet på Elverum – tettstedet som fikk bystatus i 1996.

Av. Johanne Sæten

Dagen var fager, med sol over landet. Riktig så godt et utfartsvær for gammalt folk. Gamle – nå ja – pensjonister i alle fall. Fra Televerket de fleste – fra Telenor noen få. Nordfra Tynset, sørfra Østfold, vestfra Gjøvik og Lillehammer og østfra Glåmdalen, med busser og biler, 150 ialt, kom til Skogbruksmuseet – et velegnet sted å møtes for mange.

Mimring i vårsus

Glomma bruste mektig og vårdiger med kvist og kvas forbi restaurant Forstman der velkomstkaffe ble servert. De fant tonen fra gode gamle forvaltningsbedriften telefolket. Hurra for tiden som lar oss huske det beste, og gjemme gråtønnen og hverdagsslitet.

Telepensjonist-organisasjon

I foredragsalen var det kokvarmt men interessant. Odd Kjølstad, sekretær i

Telepensjonistenes Landsforbund orienterte om organisasjon, økonomien og saker på tapetet.

Ydmykhet

Eli Hall, direktør for Norsk Telemuseum, uttrykte ydmykhet overfor sin oppgave, å formidle på en riktig og god måte til kommende slekter utviklingen, oppgavene, arbeidet og mange ganger slitet de fleste i forsamlingen har opplevd og kjent på kroppen. Hun viste lysbilder fra museets sentrale samlinger på Norsk Teknisk Museum på Frysja i Oslo, og fra samlinger etterhvert kommet istand på mange steder rundt i landet, takket være ildsjeler, pensjonister oftest.

Et levende museum

Og så var det romslig opphold i programmet, med kaffe og museumsvandring. Skogens dyr av alle slag, fugler med lyd, klær, kniver, børser, skogsdrift, koier og kunst, mammut og malerier. 130.000 besøkende i året har Skogbruksmuseet, fortalte museumspedagog Ingvar Haugen. Det myldret i denne junidagen, barnehage- og skolebarn, noen få turister og det hvithårete telefolket – livlig rett og slett.

Kårkall og kåsør

Han kaller seg kårkall gammelstatsministeren nå, når han skriver "Kårteigen hass Odvar" i Hamar Arbeiderblad. Han snakket til telepensjonistene om diktere i det tredje største og så avgjort etter hans mening, det vakreste fylket i landet. Griskokken med gitaren, ikke lett å skille seg ut i ei lita grend i Furnesåsen. Småkårsfolkas diktere, og tidlige naturvernere. "Du skal itte trø i graset, spee spirar lyt få stå. Lite liv har og ei mening, du lyt sjå og tenkje på". Tidlig rasisme, finsk innvandring, Åsta Holts romaner. Respekt og undring over historia som gjentar seg.

Stemning var hedmarksk. Viltgryte og skogs-bæris, Sørensens og Holos hedmarksmusikk til taffelet. Men "hemat" måtte vi tilslutt, i finværet.

Neste år blir det Østfold. Spennende det og.

En deilig dag

Telepensjonistene i Øst region – eller distrikt som er mere kjent for oss fra Televerket, har greid det igjen – å samle telepensjonistene til et felles medlemsmøte, denne gangen på Norsk Skogbruksmuseum i Elverum. Det var Hamar som var vertskap denne gangen, men det var ikke første gangen de hadde arrangementet. Forrige gang var alle samlet på Domkirkeodden til ruinene der. Den gangen var jeg ikke med, men jeg har lest om det. Arrangementet av disse pensjonisttreffene går etter tur, og ved festmiddagen ble alle invitert til Sarpsborg neste år.

Etter en koselig biltur i nydelig vær langsmed Mjøsas breidd, ankom forbundssekretær Kjølstad og jeg Elverum i god tid før de andre. Her ble vi straks servert rundstykker med ost og skinke og kaffe i kafeteriaen som hadde utsikt til Glomma som gikk like nedenfor med hvite topper i stryket. Etterhvert ankom buss etter buss, og etterhvert ble det en anseelig kø foran kaffemaskinen. Mange hadde reist langt – fra Sarpsborg i Sør og fra Nord-Østerdal. Valdres møtte ikke denne gangen fordi de syntes det var for langt, ble det fortalt meg.

Etter velkomstfrokosten (kan jeg kalle det det?) gikk vi alle inn i foredragssalen hvor vi ble ønsket velkommen av leder Jon Kroken. Han overlot ordet til forbundssekr. Kjølstad som orienterte om "rikets tilstand". Deretter kåserte dir. Eli Hall fra Norsk Telemuseum om hva de akkurat nå var mest interessert i og viste lysbilder fra dette. Det kom flere spørsmål, bl.a. hvorfor de ikke hadde fokusert mere på rikstelefon og telegraf som nå er nedlagt over hele landet, og ikke bare på det tekniske. Hun ville notere seg dette, sa hun. Deretter fikk vi en orientering om Skogbruksmuseet av konsulent Ingvar Haugan før vi alle gikk inn i kafeteriaen til kaffe og wienerbrød.

Skogbruksmuseum høres kjedelig ut for en byboer. Hva vet vi om skogbruk og hva interesse har vi av det? Men museet var ikke bare om skogbruk. Vel, vi fikk se tømmerlenser og fortidens redskaper, men også nåtidens tekstilutstilling med bl.a. flortynne produkter av ull. Dessuten var det en salgsavdeling som hadde

flotte gjenstander av forskjellige materialer å by på. Etter kaffen gikk den forrige forbundssekretæren og jeg en koselig tur langsmed Glomma og gjennom en nyplantet skog av utstillingstrær før vi gikk inn til middag i restaurant Forstmann hvor vi alle 150 deltakerne fikk servert viltgryte og skogsbæris til dessert mens et orkester spilte musikk av komponister fra Hedemarken. Under middagen ble det holdt flere taler, bl.a. av gjesten Odvar Nordli, innbydelse fra Sarpsborg om pensjonisttreff neste år og av Telepensjonistens redaktør som bl.a. fortalte at hun på landsmøtet hadde informert Tønsberg om denne spesielle pensjonistsammenkomsten. De var meget interessert og ville prøve å få til noe av det samme i Sør region.

Middagen var slutt ved 17.30-tiden og jeg var hjemme i Drammen igjen i 22-tiden. Tusen takk for et flott arrangement, en deilig og interessant dag og for at jeg fikk komme.

Liv

Telecom Revy nr. 10/97

Fjellvettregler for mobiltelefonen

- Stol ikke på at du har dekning overalt
- Ikke avtal å ringe til faste tider – du kan befinne deg i et område uten dekning
- Spar på batteriet – du kan få brukt for det
- Husk lader og reservebatteri
- Oppbevar mobiltelefonen og eventuelt ekstra batteri nær kroppen: Kulde reduserer batterikapasiteten
- La ikke mobiltelefonen være din sikkerhet i fjellet
- Hvis du må ringe og ikke har dekning, søk opp i høydedragene

Telepensjonisttreff i Region Øst 6. juni 1996

Mel.: Bakvendtland av Alf Prøysen
(For i Bakvendtland der kan alt gå an)

Vi hilser alle sammen på treffet her i dag!
Her møtes mange telepensjonister blid og glad.
Fra hele region Øst, ja vest og øst og syd og nord,
og mange er jo med for aller første gang i år.

Det å bli pensjonist,
det er ikke trist,
men det er gøy å møtes,
det er sant og visst!

Først planla vi jo treffet på Gjøvik her i fjor,
men flommen satte stopper da, tenk Mjøsa ble så stor!

Og mange fikk problemer, hus og hytter under vann,
å arrangere treff når det var slik gikk ikke an.

Som telepensjonist
syn's vi det var trist.
Nå er det ekstra moro,
det er sant og visst!

Og her i vår forening kan alle være med,
vi samles uansett hvor jobben var da vi var med.
Fra renhold og kantine, fra riks og telegraf,
fra teknikk og kontor, ja direktør og telesjef.

For telepensjonist
er vi først og sist,
det er vår felles nevner,
det er sant og visst!

Og "bedre telehalvdel" kan være med hos oss,
da blir vi flere medlemmer, det synes vi er flott.
"De rike pensjonister", ja det blir vi ofte kalt.
Nå vil de øke skatten vår, det er nå litt for galt.

Har telepensjonist
bra pensjon til sist,
så har vi selv tjent opp den,
det er sant og visst!

Vi har med tre som kommer fra forbundet i dag,
og formann Henrik selv er med, et innlegg vil han ha.
Vi håper nå at dagen her på Gjøvik vil bli fin,
og at den siden lyse vil i minneboken din.

Å være pensjonist
er da ikke trist,
men jamen er det travelt,
det er sant og visst!

Møte i arbeidsutvalget i Telepensjonistenes Landsforbund 10.6.97

Møtet ble avviklet som telefonmøte.

Deltakere: Henrik Jørgensen, leder
Björg Avnskog, nestleder
Odd Kjølstad, sekretær

1. Erkjentlighetsgave til avgåtte landsstyremedlemmer

Arbeidsutvalget besluttet at forbundet gir en erkjentlighetsgave til hver av de avgåtte landsstyremedlemmene Rolf Bakkemo og Egil Johnsen. Det undersøkes om et grafisk blad kan være tjenlig.

2. Anskaffelse av kontorutstyr til redaktør og kasserer

Arbeidsutvalget godkjente anskaffelse av en elektrisk skrivemaskin til pris kr. 1490,- til bruk for forbundet kasserer.

Videre ble det besluttet å anskaffe en PC med tilhørende skriver til bruk for redaktøren.

Tilbudspris fra Telehuset, Drammen:

PC: kr. 12.999,-

Skriver: kr. 2.795,-

Videre ble det besluttet å bekoste et PC-bruker-

kurs for redaktøren. PC-utstyret anskaffes av hensyn til arbeidet med stoff til "Telepensjonisten".

3. Seniorseminar på Ørlandet Hovedflystasjon, 22.-26. september 1997

Landsstyret har tidligere vedtatt at det skal sendes 5 deltakere hvorav minst 1 fra landsstyret på NPFs seminar på Ørlandet Hovedflystasjon i september 97. Arbeidsutvalget vil ta ut følgende som deltakere:

Fra landsstyret: Björg Avnskog
Ellen Hanssen

Fra foreningene: Aslaug Hellevang, Bergen
Roald Pettersen, Bodø
Klaus Lillevold, Nord-Østerdal

4. Neste Landsstyremøte

Neste landsstyremøte ble fastsatt til 19. august 1997 kl. 1000 i Oslo, subsidiært uke 37.

Oslo, 16.6.97

Henrik Jørgensen
leder

Odd Kjølstad
sekretær

Uten en tråd

Jeg må bare innrømme det, jeg har gitt etter for gruppepresset og kjøpt meg mobiltelefon. Det er klart at det er litt pinlig å være blant etternølerne, men nå til dags kan man bare ikke klare seg uten den mobile telefonen. Den lille trådløse kan jo brukes til alt fra faks til internett. Når jeg sitter på toget hjem fra jobben for eksempel, da må jeg jo kunne ringe og fortelle at jeg er på vei hjem (sett over potetene!). Det er bare så synd at jeg ikke har noen hjemmeværende husmor til å ta imot beskjeden, vi kvinner har sjelden det. Heldigvis minner telefonsvareren meg på at jeg må starte med middagen hvis jeg skal få noen.

Nå er det faktisk mulig å nå meg 24 timer i døgnet – hvis jeg husker å lade batteriet! Et problem som har dukket opp i den senere tiden er forbud mot mobiltelefon på puber og restauranter. Uhørt, spør du meg! Alle de viktige samta-

ler jeg venter; spørreundersøkelser og selgere av bøker, aviser, ideelle organisasjoner og ikke minst Telenor som ringer for å purre på regningen jeg glemte å betale.

Den store fordelene med å være trådløs er også den store ulempen. Jeg kan ta med meg telefonen over alt og legge den igjen hvor som helst. Det er ikke få ganger jeg har ringt mitt eget nummer i håp om at noen vil svare og fortelle hvor den mobile telefonen befinner seg i øyeblikket. Jeg har fundert på hvordan jeg kan løse dette problemet og kommet til at et hundebånd med spole er tingen. Da kan jeg bare trykke på knappen og mobiltelefonen fyker tilbake fra hvor den nå måtte finne seg.

*Anne Tollerud, trådløs
men ikke rådløs*

Pressemelding

Dato: 23.05.97

Renter ved for sein utbetaling av statleg pensjon Statens Pensjonskasse skal frå nå av gi renter ved for sein utbetaling av pensjon. Det foreslår Planleggings- og samordningsdepartementet i ein proposisjon som blei godkjend i statsråd fredag 23.5. Pensjonskassen har til nå ikkje hatt heimel for å betale renter ved for sein utbetaling.

Planleggingsminister Bendik Rugaas seier at departementet tidlegare har gått inn for ei anna løysing i form av ei såkalla verdifast eller indeksregulert etterbetaling. Dette forslaget blei sendt på høring saman med ein del andre forslag til endringar i lov om Statens pensjonskasse. – Etter høringsrunden vurderte vi saka på ny, og kom til at rentebetalning var det rette. Dette er i tråd med synet til dei fleste høringsinstansane, seier Rugaas.

Departementet gjer framlegg om at renteplikta til Pensjonskassen blir utforma i samsvar med dei rentereglane som gjeld for forsikringsavtalar. Det vil seie at Pensjonskassen må betale

renter når pensjonsutbetalinga er forseinka med meir enn to månader. Også rentesatsen blir som fastsett i forsikringsavtaleloven.

Framlegget inneber også at Pensjonskassen skal få høve til å kreve renter av beløp som er for mye utbetalt etter dei reglar som gjeld for dei kommunale og fylkeskommunale pensjonsordningane. Slike krav kan gjerast gjeldande når det har gått ein månad etter at Pensjonskassen har sendt skyldnaren skriftleg påkrav med oppmoding om å betale.

Planleggings- og samordningsdepartementet reknar med at rentebetalning normalt vil kunne gi ein meirkostnad på omlag 5 millionar kroner i året. Dei nærmaste åra vil meirutgiftene likevel bli ein god del større på grunn av at Pensjonskassen for tida slit med store restansar. Inntektene ved rentebetalning på beløp som er utbetalt for mye blir rekna som minimale.

*Kontakt for nærmare informasjon:
Underdirektør Jan Kristensen, tlf. 2224 4830*

50 år med radiolinjer

Finn Jahren

Høsten 1946 bygde Televerket opp sin første radiolinje. Til det ble det brukt utstyr som skrev seg fra tyske lagere fra krigens dager, og stedet var ytterst i Lofoten. Moskenstraumen som går mellom øya Mosken og Lofotodden, er en av verdens strieste tidevannsstrømmer, og sjøkabler ville ikke holde i den evige skiftende havstrømmen. Allerede i 1903 ble det etablert radioforbindelse mellom Sørvågen og Røst – den første i Norge og den andre faste radioforbindelse i verden. Sambandet ble åpnet for alminnelig trafikk i mai 1906.

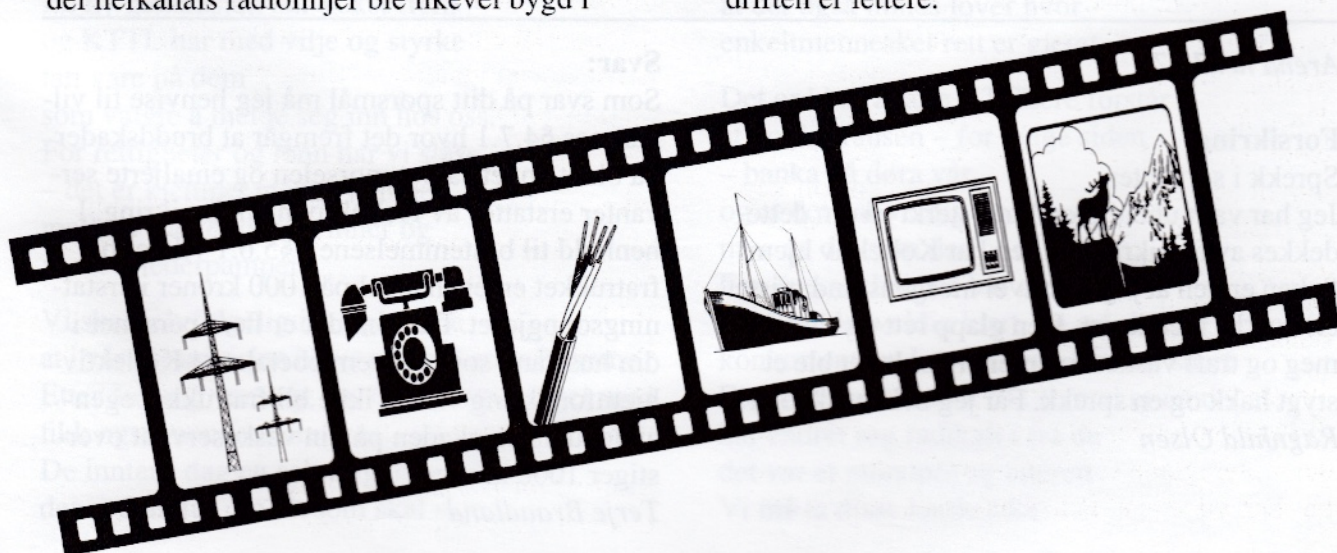
Det tyske utstyret som ble satt opp i 1946, førte en telefonkanal og en telegrafkanal som kunne brukes til en fjernskriverforbindelse. Det ble etablert 2 samband – et Sørvågen - Røst og et samband Sørvågen - Værøy. Dette utstyret avløste samband på fiskeribølgen og ble en god forbedring av kvaliteten. I siste halvdel av 1940-årene og i begynnelsen av 1950-årene satte Telegrafverket opp flere samband med denne type utstyr, særlig i Nord-Norge.

Den daværende ledelse i Telegrafverket hadde ikke noe tro på videre utbygging med flerkanal system basert på radiolinjer og satset heller på koaksialkabler. I 1951 satte Forsvarets Forskningsinstitutt opp en 8 kanals radiolinje Haugesund - Bergen basert på ny teknikk. En del flerkanals radiolinjer ble likevel bygd i

Telegrafverkets regi i 1950-årene, men basert på eldre, kjent teknikk. Gjennombruddet for et moderne radiolinjesystem kom i slutten av 1950-årene i og med fjernsynsutbyggingen som ble vedtatt i Stortinget i 1957. Det skapte behov for bredbåndsamband fra studio til fjernsyns-senderne, og dette behovet kunne innenfor det aktuelle tidsperspektiv bare dekkes ved etablering av et moderne radiolinjesystem. Et system med 3 ganger 960 telefonkanaler ble valgt en bredbåndskanal for overføring av fjernsynsprogrammet, en bredbåndskanal for telefonsamband og en reservekanal. I løpet av 1960-årene ble hele landet dekket med en slik utbygging hvor grunnlaget ble lagt bl.a. for riksautomatiseringen.

Frem til våre dager er radiolinjeutbyggingen fortsatt med etablering av 1.800- og 2.700 kanalutstyr for hele landet, utbyggingen av alternative forbindelser og fra 1985 er det bygd opp et digitalt radiolinjesystem for hele landet.

Radiolinjestasjonene måtte bygges på fjelltopper av hensyn til sikten til neste radiolinjestasjon. Særlig i pionertiden var det et slit å få bygd hus, få frem kraft og få opp utstyret til radiolinjestasjonene. Driften var også tung med mye gåing i vildt fjellterreng. Nå er det bygd veier til nesten alle radiolinjestasjoner slik at driften er lettere.

Slik gjør vi det i Kristiansund N

Under et flott landsmøte på Geilo ble vi enige om å sende innlegg til bladet som vi håper skal ha almen interesse.

For 2-3 år siden tok en av medlemmene i Norsk Kommuneforbunds Pensjonister et initiativ med å samle alle byens pensjonistforeninger til et fellesutvalg med 2 representanter for hver forening. Målet var å arbeide for bedre forhold for alle syke og vanskeligstilte eldre i Kristiansund. Vi syntes ikke om nedprioriteringen av de svakeste i samfunnet.

Byens topp-politikere ble samlet i et åpent møte før siste kommunevalg – for å gi uttrykk for sin mening om fremtidsutsiktene for eldreomsorgen. (med et oppfølgingsmøte etter valget) Alle politikerne lovet utbygging av sykehjemsplasser og nærmest rasering av hjemmehjelpen. På forhånd var alle klar over at kommunens økonomi var svært dårlig.

Neste høst ble vi invitert til en ide-dugnad med helse- og sosialstyrets formann i spissen. Vi skulle komme med gode råd og ideer for best nytte av de pengene som var tilstede. Dette kom det etter vår mening svært lite ut av.

Som vi hadde antydnet, inviterte vi de samme politikerne til et åpent møte i vår, for at de skulle stå tilrette for sine handlinger gjennom denne delen av valgperioden. Da var tonen blitt en

annen, alle beklaget situasjonen og skyldte på at de ikke visste at økonomien var så dårlig. Vi hadde håpet på en kommentar for fremtidens opplegg, men klok av skade ble dette behørig unngått. Vi har IKKE gitt opp.

Fellesutvalget har også "eldre hjelper eldre" som er et tilbud svært mange benytter seg av. 12. juni i år opprettet vi et Rådgivningskontor for eldre, hvor alle kan henvende seg med spørsmål de ikke finner ut av alene, hvor de skal henvende seg i kommunejungelen osv. Dette har foreløpig åpent 2 timer hver 14. dag. Rådgiverne er alminnelige mennesker som kan rette spørren inn til rette person eller instans, også følge dem dit hvis nødvendig.

Telepensjonistene i Kristiansund har et medlem i Eldrerådet, og rådets mening blir tatt hensyn til.

Vi håper å få en høyere skole til å lage en hovedoppgave for hvor stort behov det er statistisk for sykehjemsplasser o.likn. i fremtiden.

Du kan spørre hva vi har utrettet. – Kanskje ikke så mye, MEN vi har satt eldre i fokus i Kristiansund og politikerne vet vi er mange og står samlet for bedring av eldreomsorgen.

Vi ønsker dere alle en god sommer og høst.

Hilsen Telepensjonistene i Kristiansund

Arena nr. 7/97

Forsikring

Sprekk i servanten.

Jeg har vært uheldig og lurer sterkt på om dette dekkes av forsikringen. Jeg har Kollektiv hjem. Saken er den at jeg en travel morgenstund mistet en krukke med krem. Den glapp rett og slett fra meg og traff vaskeservanten. Resultatet ble et stygt hakk og en sprekk. Får jeg dekket skaden?

Ragnhild Olsen

Svar:

Som svar på ditt spørsmål må jeg henvise til vilkårenes §4.7.1 hvor det fremgår at bruddskader på blant annet sanitærporselen og emaljerte servanter erstattes av Kollektiv hjemforsikring. I henhold til bestemmelsene i §5.6.1 vil det bli fratrukket en egenandel på 1000 kroner i erstatningsoppgjøret. Dersom det er flere personer i din husstand som er premiebetalere i Kollektiv hjemforsikring vil det ikke bli fratrukket egenandel dersom skaden på din vaskeservant overstiger 1000 kroner.

Terje Braadland

Ord til ettertanke

Greta Thorstensen, KTTLs tidligere 1. nestleder og fremdeles en ivrig bidragsyter i forbundet, gledet landsmøtets deltakere med å fremføre en vakker prolog. En prolog som både satte minner og følelser i sving hos de fleste;

“I dag er vårt sinn løftet fra det dagligdagse jag, og stemt for en givende sammenkomst i KTTLs lag

Her dirrer toner fra historiens strenger, her er forventning til det som skal skje.

Jeg hilser hver enkelt og sier etter beste evne:

“Trivelig å møtes på KTTLs 26. landsmøtestevne”.

Før vi landsmøtets alvor skal smake er det naturlig at vi, med all respekt, ser oss tilbake til tidligere tider da problemer og utfordringer hadde andre sider enn de som vi møter i dag.

Minner fortelle om tiden da vi kjempet mot en mannsbastion om kvinners rett til fast arbeid i Telegrafverkets organisasjon Telegraf- og rikstelefonekspedisjon – det ble kvinners gebet (t).

Herrene har fått en visjon å være sjef og leder var deres posisjon.

Nå ja, kamp for kvinners stilling

er ennå ikke slutt

det er en liten forskjell på jente og gutt.

Men, nå er den gamle tid over –

og det er litt vedmodig at det

ikke lenger sitter så mange kvinner og “sover”

på en travel rikstelefonstasjon.

En ny generasjon har vokst frem og KTTL har med vilje og styrke tatt vare på dem

som valgte å melde seg inn hos oss.

For rettigheter og lønn har vi slåss.

– det er kjempet mange kamper

mellom staute tillitskvinner og

verkets lederpamper.

Vi skal selvfølgelig ikke glemme

at i vår organisasjon hører nå også gutta hjemme.

Etter årelang venting, og vedtekstendringer med fikk også mennene innpass.

De inntar i dag en selvfølgelig plass,

der vedtak tas om alt som skal skje.

Nå er vi alle glade for det

og synes det er helt ok

Å ha karfolk med

det har blitt en berikelse

Den nære historie huskes naturlignok best

Omorganisering og nedbemanning,

har satt seg i margin hos folk flest.

Hvor mange ganger har ikke vi

som kolleger og tillitsvalgt hørt så mange si;

De gjør som de vil, de skalter og valter

og vi blir ofret på nedbemanningens alter.

At døren sto åpen til TNM –

ble redningen for noen, men...

Hva med mange av dem

som med iver og klem sto på,

jobbet overtid – var fleksible –

tok nyutdanning for å komme seg frem,

som oftest på bekostning av familien,

og som når jobben ble flyttet,

ikke kunne reise sammen med den?

Mon hva var beskjeden mange av de fikk

etter årelang innsats i Telenors butikk.

For i dag er det andre tider

nå er det AS'ets lov som rår

Det betyr andre sider –

tjenestemannsloven, den gjaldt i går.

Det skal kontinuerlig fornyes og

omstruktureres, sier Telenors ledere

– konkurranse, profitt, økonomi og resultat

blir det svart

når menneskelige hensyn blir nevnt

Somme tider ser det ut som de kan ha glemte

at det også finnes lover hvor

enkeltmennesket rett er gjemt.

Det er klart at alle KTTLere forstår

at konkurransen – for lenge siden

– banka på døra vår,

og at det var veldig nødvendig

mye av det som derfor er gjort.

For øverste ledelse har preket

og gjort det veldig klart; nå må dere skjønne at

konkurrentene kan komme å ta oss snart

For samfunnet rundt oss som vi er en del a'

har endret seg radikalt i fra da

det var et monopol og enerett

Vi må ta disse harde taka

– det er mange som vil ha biter av Telenorkaka
Og vi har forstått det
det er med oss – som med bønder
Vi skjønner så inderlig godt det vi skjønner

Nei, nå er det nok fra historiens lag
Nå skal det dreie seg om fremtidens dager
Forventningsfulle og godt forberedt
har delegatene kommet til by'n
for å komme med sine syn
på de mange saker som står på meny'n

Ute er våren, sola skinner (innimellom)
og snart er det sommer.

– her inne skal det dreie seg om
tider som kommer.

Nå skal det trekkes opp nye linjer,
nå skal en ny strategi diskuteres
hindrer og kanskje interne uenigheter forseres.
Men med tradisjonell stil og verdighet
skal landsmøtet komme til enighet

når det gjelder å planlegge
morgendagens virkelighet.

Morgendagen – ja, hvordan blir den?
Hvor tar Telenor AS veien hen?
Historien skal skrives – den er passe..
Fremtiden ligger foran,
med blanke ark og fargestifter te;
omorganiseringen er vi slett ikke ferdige med,
vi skal fortsatt være fleksible –
vi vet også det
“Fremtiden kan skapes”, er det noen som sier
og KTTL vil tradisjonen tro være
med og skape bedre tider.
– Å høre og bli hørt
før løpet er kjørt.
Og resultatet vil bli –
en bedrift det er trivelig å arbeide i.
Tenk å kunne høre kollegaene si:
– felles skapeverk ble en styrke
vi er glade og stolte av å ha dette yrke!”

Fru Vagles bidrag etter festmiddagen:

Likestilling og navnedåp

Stemmerett har vi alle
så fremt vi står i mantallet.

Hvorfor ikke kvinnetallet? Jeg bare spør,
når det er flest av oss – i dag som før.

En mannsalder er noe som fenger,
skjønt det er bevist at kvinner lever lenger.

Vi sier også en manns minne.
Hva er i veien med hukommelsen til en kvinne?

Vi sier Mor Norge og fedreland,
så der kan vi gå hand i hand.
Vi går i fedrenes spor –
var det ingen spor etter a' mor?

Vi kommer i grevens tid,
grevinnens tid er kanskje forbi?

Vi spiser et herremåltid,
om kokka er kvinne har intet å si.

Hos dyrene går det også igjen,
den samme diskrimineringen:

Å være stolt som en hane er ikke så galt,
men å bli kalt ei høne, det er fatalt!

Hva er verst synes du:

Å være olm som en okse eller dum som ei ku?

En arbeidsgamp intet skjellsord er,
det er verre å bli kalt for ei gammel merr.

Er du ung og litt av en type,
blir du kalt for ei lekker rype.

Men når du blir eldre er det ikke gøy
å bli kalt for ei gammel røy!

Flere byer i Norges land
har fått navn etter en mann:

Kristiansand og Kristiansund,
den ene kunne blitt kalt Kristinelund.

Farsund er oppkalt etter han far
og Mandal etter en annen kar.

Trond fra Trondheim er dessverre
for meg en aldeles ukjent herre.

Kongsvinger og Kongsberg, det sier seg selv
at vi døper om Kongsberg til Dronningfjell

Og Fredrikstad døper vi om på ny,
og kaller den for Åseby.

Ikke en by er kalt opp etter oss,
hvis vi ikke skal regne med HØNEFOSS!!!!

Info:

HVA GJØR FORBUNDSKONTORET?

Forbundskontoret er den vanlige benevnningen på forbundets SEKRETARIAT som består av lederen, sekretæren og kassereren. Forbundskontoret er normalt bemannet med leder og sekretær en dag (tirsdag) hver uke (flere dager hvis behov). Nåværende kasserer har bosted i Drammen og driver sin virksomhet fra hjemme-kontor, men besøker forbundskontoret regelmessig.

Sekretariatet driver «butikken» mellom landsstyremøtene og landsmøtene.

Oppgavene ved forbundskontoret kan grovt listes opp slik:

- Journalføre alle inngående og utgående brev/notater.
- Behandle alle skriftlige og muntlige henvendelser.
- Utarbeide brev, «rundskriv», blanketter og andre dokumenter fra forbundet.
- Forberede LANDSSTYREMØTENE: Sakliste, underlagsdokumenter m.v.
- Skrive utkast til protokoll fra landsstyremøtene og distribusjon av godkjent protokoll.
- Forberede møter i ARBEISUTVALGET og skrive protokoll fra disse.
- Holde ajour forbundets arkiv.
- Utarbeide forslag til budsjett for det enkelte år.
- Søke om økonomisk tilskudd hvert år fra Telenor, Sosialdept. (via NPF) og personalorganisasjonene i Telenor.
- Overføring av tilskudd («velferdsmidler») til foreningene (kasserer).
- Innkassering av kontingent fra foreningene til forbundet (kasserer).
- Førings av forbundets regnskap (kasserer).
- Holde ajour det sentrale medlemskartoteket (på grunnlag av meldinger fra foreningene).
- Informere foreningene om nye telepensjonister (etter oppgave fra Telenor Pensjonskasse).
- Ta ut adresser på datadiskett (basert på medlemskartoteket) for adressering av «Telepensjonisten» og «Åpen linje».
- Fakturabehandling: Kontroll og tilvisning av fakturaer for bestilte varer og tjenester. Kassereren foretar ut betaling av tilviste beløp.
- Telefonisk kontakt med ledere i lokalforeningene, NPF, Telenor, Falch Hurtigtrykk, Grafisk Mailing og andre samarbeidspartnere.

- Deltakelse i møter med representanter for Telenor, Norsk Pensjonistforbund og andre samarbeidspartnere. Herunder inngår ett årlig møte mellom Telenors konsernsjef og arbeidsutvalget i forbundets landsstyre.
- Forberede LANDSMØTE annet hvert år: Dette er en betydelig oppgave som går over 3-4 måneder..
- Forberede LEDERKONFERANSE i de årene det ikke er landsmøte.

I løpet av 1996-97 har oppgavene ved forbundskontoret vært ganske tid- og arbeidskrevende. Den viktigste årsaken til dette har vært:

- 1) Den omfattende omorganisering av Televerket til Telenor og de konsekvenser dette har hatt for vårt forbund og foreningene.
- 2) De nye retningslinjer for økonomisk støtte fra Telenor til pensjonistorganisasjonen gjeldende fra 1/1-97 (orientert nærmere om i Landsstyrets beretning for 1995-97).

Foruten at disse saker er grundig behandlet i Landsstyret i flere omganger, har leder og sekretær deltatt i en rekke møter og ført korrespondanse med Telenor for å komme fram til nye hensiktsmessige rutiner for et samarbeids-mønster basert på de nye «spilleregler». Utenom det arbeid som lederen utfører på forbunds-kontoret, er han fast medlem av «Samarbeidskomiteen mellom Norsk Pensjonistforbund og pensjonistorganisa-sjonene innen offentlig sektor» (SAKO). For tiden er lederen/Telepensjonistforbundet også medlem av SAKO's arbeidsutvalg.

*T.L. august-97
Odd Kjølstad*

ANBEFALING

Landsforbundet anbefaler dere å tegne abonnement på Norsk Pensjonistforbunds organ «Pensjonisten». Bladet eller avisen som er i tabloid-størrelse, inneholder mange gode opplysninger og kommer ut oftere enn hva Telepensjonisten gjør.

Prisen er kr. 150,- pr. år for ikke-medlemmer, men medlemmer av Telepensjonistenes Landsforbund får abbon-mentet til redusert pris kr. 50,- pr. år. Medlemskapet må oppgis ved bestillingen.

Adresse: Henrik Ibsensgt. 7, 0179 Oslo.

Tlf.: 22 11 00 41

Liv

ADRESSEENDRINGER - DISTRIBUSJON AV «TELEPENSJONISTEN» OG «ÅPEN LINJE» M.V.

Som medlemmene vel har observert i løpet av denne sommeren, blir Telenors interne bedriftsavis nå sendt til alle telepensjonister. Dette skjer etter avtale mellom forbundet og Telenor. Intensjonen er at telepensjonistene kan holdes orientert om virksomheten i sin tidlige etat/bedrift.

Forbundets sentrale medlemskartotek er basen for adresse-registeret for både «Telepensjonisten» og «Åpen linje». Av hensyn til distribusjonen av de nevnte blader er det viktig at medlemmer som skifter adresse, melder fra om

dette snarest mulig til sin lokale telepensjonistforening som må informere videre til forbundskontoret. Blader som sendes ut til adresser som er fraflyttet, vil komme i retur til henholdsvis forbundskontoret og Telenor.

Forbundskontoret minner også om at lokalforeningene må sende melding om inn- og utmeldinger av medlemmer på egen blankett som er sendt ut til alle foreningene.

12/8-97 O.K.

MELD DEG INN I DITT HJEMSTEDS TELEPENSJONISTFORENING

Her møter du venner og kolleger og oppfrisker gamle minner.

Arendal:	Chr. F. Corneliussen, Kirkevn. 32, 4800 ARENDAL	37 01 56 37
Bergen:	Aslaug Hellevang, Postboks 880, 5002 BERGEN	55 13 43 87
Drammen:	Bjørn Ivar Eidsvig, Heggevn. 13, 3043 DRAMMEN	32 81 14 60
Gjøvik:	Willy Røed, Eventyrvn. 6, 2800 GJØVIK	61 17 31 81
Glåmdal:	Anne-Lise Jogerud, Frøysaveg 12, 2200 KONGSVINGER	62 81 59 61
Hamar:	Jon Kroken, Seierstedvn. 6, 2322 RIDABU	62 52 42 50
Haugesund:	Marthe J. Pedersen, Kirkegt. 165, 5500 HAUGESUND	52 71 52 20
Helgeland:	Evald Hagenes, Veslefrikkvn. 13, 8800 SANDNESSJØEN	75 04 34 34
Kristiansand:	Agnete Lindeberg, Hanneviktoppen 37, 4629 KRISTIANSAND	38 03 19 27
Kristiansund:	Lisbeth Greger, Banavn. 7 b, 6500 KRISTIANSUND	71 67 28 81
Larvik:	Rolf Sør Dahl, Orreveien 7, 3258 LARVIK	33 18 31 34
Levanger:	Berit Strugstad, Bakkeveien 12, 7600 LEVANGER	74 08 12 15
Lillehammer:	Edmund Ekeland, Hammersengvn. 53, 2600 LILLEHAMMER	61 25 02 88
Lillestrøm:	Arve Dehli, Gml. Rovenvei 39, 1900 FETSUND	63 88 14 22
Lofoten:	Sverre Myrstad, Skjerstadvn. 19 c, 8200 FAUSKE	75 64 90 34
Molde:	Judith Kleppen, Elvegt. 13 c, 6400 MOLDE	71 25 25 15
Namsos:	Mary Solvik, Dr. Hummelsvei 6, 7800 NAMSOS	74 27 31 07
Nord-Østerdal:	Klaus Lillevold, Hesteskoen 6, 2500 TYNSET	62 48 11 51
Ofoten og Sør-Troms:	Olaug Lind Olsen, Heggen allé 71, 9400 HARSTAD	77 06 26 30
Oslo:	Arne Kristensen, Larsbråtvn. 1, 0674 OSLO	22 32 30 12
Ringerike:	Edith Pedersen, Gøtzschesgt. 5, 3500 HØNEFOSS	32 12 86 60
Salten:	Roald Pettersen, Fredensborgvn. 114, 8003 BODØ	75 52 14 92
Sandefjord:	Sivert Svanes, Venusvei 9, 3226 SANDEFJORD	33 47 57 25
Sentrale enheter:	Arne Tofte, Per Morksv. 18, 2000 LILLESTRØM	63 83 89 23
Skien:	Olav Hantveit, Falkumsjordet 22, 3722 SKIEN	35 52 26 78
Sogn og Fjordane:	Jenny Riise, Bakkebøvn. 6, 6800 FØRDE	57 82 11 25
Stavanger:	Ingvar Ueland, Leitevn. 14, 4030 HINNA	51 58 72 20
Steinkjer:	Einar Henriksen, Postboks 1094, 7701 STEINKJER	74 16 95 97
Tromsø:	Leikny Nilsen, Strandskillet 3, 9008 TROMSØ	77 61 32 12
Trondheim:	Inger Qvam, Magnus Berrføtsvei 1 b, 7046 TRONDHEIM	73 91 81 50
Tønsberg:	Astrid Fagernes, Jupitervn. 6, 3113 TØNSBERG	33 32 57 10
Valdres:	Astri Jodalen, Øvreveien 33, 2900 FAGERNES	61 36 00 59
Østfold:	Ottar Midthun, Gaupefaret 11, 1712 GRÅLUM	69 14 03 52
Ålesund:	Helmi Ruud Olsen, Hatlevika 83, 6016 ÅLESUND	70 15 44 52